

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må tilstå, at jeg også hørte fru Dorte Bennedsens bemærkninger for lidt siden som i og for sig ganske klart udtryk for, at et stort flertal i den socialdemokratiske gruppe faktisk godt kunne tilslutte sig forslaget, hvis de fik en garanti for, at man ikke gik videre. Nu siger fru Dorte Bennedsen, at sådan er det ikke. Dette her ændrer intet og giver ingen sikkerhed, siger fru Dorte Bennedsen. Så vil jeg gerne stille et helt konkret spørgsmål, idet jeg henviser til et af de eksempler, vi har været inde på flere gange, nemlig moderen, der kommer kørende i sin bil med sine børn på vej til børnehaven, og som tilfældigt inde fra bilen overværer, at en mand bliver slået ned på fortovet, i hvilken anledning hun bliver indkaldt som vidne. Kan fru Dorte Bennedsen forklare mig, hvilken gavn voldsmanden eller volds mændene har af at få oplyst, hvad denne kvinde hedder, og hvor hun bor?

Ville det ikke være til gavn for retssikkerheden i Danmark, at hun kunne få lov til at optræde anonymt? Og er fru Dorte Bennedsen ikke også overbevist om, at langt flere af de mennesker i disse tilfælde faktisk ville gå frem og vidne, hvor de i øjeblikket ikke tør gøre det? Hvem er det, vi skader dér? Det bliver svært for fru Dorte Bennedsen at forklare det både herfra og for sine egne vælgere.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

For det første er der ingen, der i den øjeblikkelige retstilstand kræver, at dette tilfældige vidnes adresse skal oplyses, så hun kan få sin adresse tilbageholdt. Som situationen her er beskrevet, er hun virkelig et tilfældigt vidne, og det vil ikke gavne tiltalte voldsomt meget at få at vide, hvem hun er. Til gengæld vil hun heller ikke være udsat for nogen form for trussel, fordi voldsmanden kender hendes identitet, efter det, der er oplyst for os.

Det er ikke dér, risikoen ligger. Risikoen ligger i det, vi nu har endevendt i nogle omgange her i løbet af eftermiddagen, og som en række partier med god grund har været optaget af, nemlig bandemiljøet, narkokriminaliteten, rockerkriminaliteten osv. Det er i sådanne sammenhænge, hvor folk ikke viger tilbage for

at forsøge at lave falske vidnesbyrd, der kan ligge nogle problemer. Der kan bl. a. ligge det problem, at det er et spørgsmål, hvem der skal finde ud af, om identiteten er vigtig eller ikke vigtig for tiltalte.

Jeg har ikke fået noget svar på, hvordan det problem løses. Hvis det er et tilfældigt vidne i ordets egentlige forstand, bliver tiltalte selvfølgelig ikke klogere af at få at vide, hvem det er, men der går heller ikke noget skår af vidnet ved, at det bliver oplyst. Men det er sikkerheden for at undgå, at der bliver afsagt dom i situationer, der ikke burde have været dækket af anonymiteten.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg giver ordet til hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning, idet jeg skal tilføje, at der vel ikke skete alverden ved, at man lod resten af forhandlingen foregå i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu siger fru Dorte Bennedsen, at dette her sandsynligvis ikke hjælper noget som helst ved rockerkriminalitet og lignende tilfælde, og samtidig siger hun, at det ikke skader noget i eksempelvis det tilfælde, jeg nævnte: at dér har voldsmanden eller volds mændene ikke noget som helst behov for at kende kvindens navn og at se, hvem hun er. Jamen lovforslaget lægger jo netop op til, at denne kvinde skal være fritaget for at opgive sit navn og sin adresse og sin identitet, og skaber mulighed for at føre voldsmanden ud, mens hun afgiver forklaring. Hvorfor så ikke vedtage lovforslaget? Det opfylder jo netop de kriterier, som fru Dorte Bennedsen selv stiller. Argumentationen hænger simpelt hen ikke sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette